

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thomæ A Kempis Canonici Regvlaris Ord. S. Avgvstini De Imitatione Christi Libri Qvatvor

Thomas <von Kempen>

Antverpiæ, 1617

Cap. XXI. De compunctione cordis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45760](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45760)

quia non inuenies alibi tantam pacem. Si non exisses, nec quidquam de rumoribus audisses, meliùs in bona pace permansisses. Ex quo noua delectat aliquando audire, oportet te exinde turbationem cordis tolerare.

CAP. XXI.

De compunctione cordis.

Prou. 19 **I** Si vis aliquid proficere, cōserua te in timore Dei, & noli esse nimis liber: sed sub disciplina, cohibe omnes sensus tuos, nec ineptæ ne tradas lætitiæ. Da te ad cordis compunctionem, & inuenies deuotionem. Compunctio multa bona aperit, quæ dissolutio citò perdere consuevit. Mirum est, quòd homo potest vmquam perfectè in hac vita letari: qui suum exilium, & tam multa pericula animæ suæ, considerat & pensat.

2 Propter leuitatem cordis, & negligentiam defectuum nostrorum, non sentimus animæ nostræ dolores: sed sæpè vanè ridemus, quādo meritò flere deberemus. Non est vera libertas, nec bona lætitia, nisi in timore Dei cū
bona

bona conscientia. Felix, qui abiicere potest omne impedimentum distractionis, & ad vnionem se recolligere sanctæ compunctionis. Felix, qui à se abdicat, quidquid conscientiam suam maculare potest vel grauare. Certa viriliter, consuetudo consuetudine vincitur. Si tu scis homines dimittere, ipsi benè te dimittent tua facta facere.

3 Non attrahas tibi res aliorum, nec te implices causis maiorū. Habe semper oculū super te primum, & admo-
neas teipsum specialiter, præ omnibus tibi dilectis. Si non habes fauorem ho- *Gal. i.*
minum, noli ex hoc tristari: sed hoc sit tibi graue, quia non habes te satis benè & circumspectè, sicut deceret Dei ser-
uum, & deuotum religiosum conuer-
sari. Vtilius est sæpè & securius, quòd *Psal. 76*
homo non habeat multas consolatio-
nes in hac vita, secundū carnem præ-
cipuè. Tamen quòd diuinas non ha-
bemus, aut rariùs sentimus, nos in cul-
pa sumus: quia compunctionem cor-
dis non quærimus, nec vanas & exter-
nas omnino abiicimus.

4 Cognosce te indignū diuina con-
solatione, sed magis dignum multa
tribu-

Iud. 2.
Eccl. 20.
item 2.
Reg. 13.

tribulatione. Quando homo est perfectè compunctus, tunc grauis & amarus est ei totus mundus. Bonus homo, sufficientem inuenit materiam dolendi & flendi. Siue enim se considerat, siue de proximo pensat, scit quia nemo sine tribulatione hîc uiuit. Et quantò strictiùs sese considerat, tantò ampliùs dolet. Materix iusti doloris & internæ compunctionis, sunt peccata & vitia nostra, quibus ita inuoluti iacemus, vt rarò cælestia contemplari valeamus.

Eccl. 7. 5 Si frequentiùs de morte tua, quàm de longitudine vitæ cogitares, non dubium quin feruentiùs te emendaris. Si etiam futuras inferni siue purgatorij pœnas, cordialiter perpenderes, credo quòd libenter laborem & dolorem sustineres, & nihil rigoris formidares. Sed quia ad cor ista non transeunt, & blandimenta adhuc amamus, ideò frigidi & valdè pigri remanemus.

6 Sæpè est inopia spiritus, vnde tam leuiter conqueritur miserum corpus: Ora igitur humiliter ad Dominum, vt det tibi compunctionis spiritum,
 &

& dic cum Propheta: Ciba me Domine pane lachrymarum, & potum da mihi, in lachrymis, in mensura. *Psal. 79*

CAP. XXII.

De consideratione humane miserie.

MISERES, vbicumque fueris, & quocumque te verteris, nisi ad Deum te conuertas. Quid turbaris, quia non succedit tibi, sicut vis & desideras? Quis est, qui habet *Eccle. 6.* omnia, secundum suam voluntatem? Nec ego, nec tu, nec aliquis hominum super terram. Nemo est in mundo, sine aliqua tribulatione vel angustia, quamuis Rex sit vel Papa. Quis est, qui melius habet? utique qui pro Deo, aliquid pati valet.

2 Dicunt multi imbecilles & infirmi, *Luc. 12.* Ecce, quam bonam vitam ille homo habet, quam diues, quam magnus, quam potens & excelsus? Sed attende ad caelestia bona, & videbis quod omnia ista temporalia, nulla sunt; sed valde incerta & magis grauantia, quia nunquam sine sollicitudine & timore possidentur. Non est hominis felicitas, *Prov. 19*

tas,